

D-307

Fra 1930 til 1930
Minder og Fortællinger
Begynte 30. januar

KLADDEBOK

FOR

1969.

169

SKOLE

Nr. 800 40 blad - ulin.

HILMAR NØIS.

064400373.

Forsat 1930

som nevnt for Forfræs ^{oss} Vivbege
for ~~nok~~ så meget i Ansket.
serlig Lüsud som ~~sik~~ ^{skinn} ~~frøst~~ ^{fuldt} ~~sår~~ ^{med halv sjerpe}
på helle Håken. ~~Vi~~ Vi måtte
ligge i 8 dager på Kossrynten
og Vente til Præstarene grode. Jeg
Var til felderne i de stilette dag-
gene. Som for er nevnt Kjøte en
med hund spande den andre sik
i terevet og røkket allea felderne
langt kysten de var fine Krypsium men
de var faktisk bra to som var i
bra stand selv om de ^{ikke} var til
skryte av slik forsate Vi til
gråhåken der lyten var bare to år
siden jeg bygde den på gråhåken
hadde selv skūt for isbjørn der fant

So som vi fik bort fra selv-
skutene og skuffet dem med
sne der lag den til medio Mai
når solen og varmen tinte
så vi fik flå og saltet den i
Tønder. Kjøite videre inn til
Rossneset og Livdefjorden og
ornet opp felder og så vi at
at kjøre med hundespande for
helt i gang slutten av Februar
tok på tur til Longyear byen
de brukte vi 8 dage til Longyear-
byen og 8 dage, de var nær man
fik god vær med de hente at kün-
ne bli 3 tre eller 8 dagge med
dårlig vær og mere under slike
lange marsjer

Den fjerde og siste turen drog Hans
Lund alene med hundespande til
slutten av Mars til Longyear byen
for å hente mere Proviant som var
berignet for Vår og i Juli. Slik
måtte vi slite for greie og faugste
så meget at vi betalte den reisingen
til store Norske og Proviant og utstyr
for Vinteren efter. De såg
mang en gang mørk tet for og greie å
få alt frem med meget slit de var
ikke bare slit men skulde mot
krefter til å holde ut til noe stikk
der vel få som vilde ha hjort noe
slit idag de var bare is og sørpen
mann kjempe mot de var vær og vind
flod og ebbe de var mørke inn
kjent dereng gjennom ur og
glate isbreer og tyns for spare
meget unødige slit kom frem til

hyter. Mens Hans Lund var og
hentet siste Provianteu fra Long-
yearbyen la jeg ned Telderne i
gjennoms helle fangst berenget.
Så skulde vi møtes i Hyten Ved
Björnesholmen Kom jeg først skulde
jeg Vente to døgn efter Kom Hans
Lund til bakk med Provianteu på
hunde spande men min bror
Nils måtte bli med for trække
sammen med hundene opp
Rangnar breen som var de brøtteste
Kneiken på helle Veen.

Da Nils fik til bakk over middag
Lepplarsbreen fik Nils set Tåke så
han jeg i en fei nedgang mot Belle
fjorde da holt han på gå ned foret
stups i siste liten fik at dette sag
farlig uten men fant da en smal ned

gang fant så ikke lyten i Ebla-
dalen men så leket Tåken såg
han hussene i Brucebyen. da var
på hjemlige trakter

Sist Provianteu var kjøst med hund
spand fra Longyearbyen til Gråhøken

Fra Björnesholmen og ut Wijdfjorden
til Gråhøken. Men da vi kom til
Elvetangen var isen opbrukt uten
for så vi måtte kjøre med
over land langs kysten til Grå-
høken Der var vi i to dage for både
Hans Lund og Hunden måtte ha
hvil efter den lange kjøre turen
fra Longyearbyen. Og da var de

intet som hastet på isen på
fjordene låg til dels enukjukt

I Livdefjorden hadde jeg en fangstbåt
og den 22 fots motorbåten som jeg
op bygde om sommeren 1923 for
jeg kunde ta Proviant og en del
utstyr for tre mann vist ikke
fangst terenge var for langt borte
men da for en ikke kull og salt
med. Og Motoren er en av Bolinders
fabriker arbeid No. 60

Ror båten måtte vi kjøre med
kunde spande langt ut over land
på Reindyrflua så vi kunde
komme til Eiben sjø, for ellers
ville vi ha blitt uverksomme
vist vi ikke hadde ha hundene
så vi fik sytte kobe og snad som
tok bare skinde-ne for speket

utjorde ikke mere en for transport
og frakten. På Eiben i Livdefjorden
hadde ^{en} og da var de gode Dün Eier.
Så hadde ty til når Vinter fangsten
slod feil. Disse Dün Eier var de at
~~de~~ Grødal Ishavskipper Ole
Grødal reiste til nær Vesteris
fangsten slo feil.

Når isen jik ut av fjordene folte
snaden og stor kobe med isen. Når
slod land på Gråhøken kunde
vi se hundre av snad men stor
kobe var de mindre av men så
og sige reiste med is for dyrene
var blitt så magre at fore hak
is å ligge på en i di iskaldde
sjovande når den var blitt fet
til midio August kom den til-
bake til sine gamle pladser

der de Vanlig Vis var nok med
føde så de var færdige for at møde den
kalde Vinteren. De ~~var~~ blev heller
ingen Erfugel eller anden fugel
som heket på Dierne for isen
var borte så den ikke var til
fast land så ikke reven kom
og ribet fugle redene Grågåsen
eller spitsbergen gåsen klarte
sig mot reven Når man tar
dun av redene skal de altid
være dun tilbake for ungene

Først i juli for lot Hans Lund
og jeg med motor båten og ro båte
med på slep Worslev bukte for
at reise til Isfjorden. Først var
vi frem om Gråhøken og hentet
våre Personlige egen deler så satte

reisen Vest over for bi Velkomstpynten
Efter at vi hadde passert Flatthøken
Lafik vi motor stop og syd vest-
kuling. Hadde vi ikke fått
motoren igang igjen så at vi
kom oss inn i en liten Lagune
som gav ly for været. Ellers
hadde vi drevet ned i drivisen
å kanskje blitt knust Mens vi
arbeide for å komme oss inn i
Lagunene brakte vi en av de stør-
ste årene vi hadde ~~og~~ og ro
med Vergang motoren stopet.
så jeg måtte finne rek ved stek
som jeg kløvde og økset til og hølde
den så vi hadde år ro oss frem
til Motorverstedet i Ny Ålesund
dit var de bade langt og et liis
farlig Kyst at reise forbi i Motor

hadde fangsten Vi hadde fangstet
Ove Vinteren og Vårer og de lille
av mat og klar Vi hadde fått på
på Kitta i Longyear byen

Der måtte godt vær til

Der låg Vi å Venlet på godt vær
men så måtte vente til halv
nedfått sjø for få med strøm
til Danskegatt siden Motoren ^{ikke} var
til at få til og starte. Vi rode og
rode fra svenske sænd til sørgat
der sjiftet strøm med fuld flod
så fra flod til ebbe jik stønn-
men vekt over siden Vi så ut
rod måtte hvile og stele med
Vand blæmer efter rovingen.

Fra sørgat måtte ro når sjøen
falt så kom til Magdalene fjorden

der fra en seig mot strøm var i
mot for bi Magdalene buken så var
at ro inn til Hamborg bukta

Når Vi reiste derfra syd langs de syv
Uffjella hadde Vi helle grønlands
havet på styrbord og på babord
var de syv isfjella og en tinen
kyst med skjær og tunder vann
skjær frem mot Kapp Mittra.

Før Vi kom så langt frem fik Vi
Syd West litten Kuling så at
Vi måtte få motorbåten bak en
liten holme der Vi Ankret opp
ret uten for Lakvanna vid mittra leta
Vi føite med robåten alt tung godset
inn i Lagunnen så måtte Vi vente
i to timer til sjøen ebbet ut
Da tok Vi op Ankret og passet

på de rette Øie blik at den
fredie store bolgen kom og
kastet motor båten på den
myke sandstranden. Men de
som var mest viktig var få alt
tungt i le side mot land så
ikke båten blev kastet ut over i
gjen alt fik fint til sjøen ebbet
noe var å fant tre lange rek-
ster som vi la på ters under
motor båten den andre atte vi op
da lette frem to lang rekster til
Vågmarkt som blev sat under
kjølen bak den motoren var så
mätte henge stein på Vågmarkten
til å hjelpe oss å få motor båten
så høit at vi fik alle tre rek-
sterne godt under kjølen og

tunder båten siden bakset den dit
vi behövde den stod den iflere
dogn til fant høvelig vær til skue
motor båten på sjøen igjen og
ta alt om bord og ro oss forbi
Kapp Mittra og over Kongsfjorden
mot Ny Ålesund der vi fik
Motoren reparert så fik reise
vider til Longyear byen de var da
og reise gjennom forland sundet
også kan vær styg forbi Sars-
tungen men alt fik etter pent
frem til Longyear byen de Hans
Lund tok sig fast job i Kul
grüven i Longyear byen.

Jungen Vet noe for menn hadde prøvet

Vinteren Efter at Hans Lund og jeg hadde Vert på Nord Kysten og Overvintret på Gråhukken i to år. Vinteren efter lånte jeg alle 13 fangsthytterne i Lisdelfjorden og Woodfjorden og Wijd fjorden til Min bror Sjöberg og broren til Hans Lund Gustaf Lund og Thoralf Hansen. De hadde med 5 av mine Kjøre hunder. Jeg i Fredheim i Sassenfjorden var to brødre Julius og Johan og jeg. De var ingen springer vei hvor mann skulde gå eller ro som de mest Vanlige frem komst matten menn brukt. Så fik jeg beske fra de tre

karer der Nord på Nord siden dem vilde ikke ha hunde spandes på Gråhukken ^{vi} skulde dem komme til Bunden av Wijd fjorden til overgangshytten med hundene efter av fatt dato. Så vi tre som var i Sassenfjorden skulde hente hundene jo da tilt larr siggjøre vi skulle ta med deres aukomme post. Selvfølge lig ingen motor men må ta Posten med så ^{vi} rode fra Sassen til Pyramiden ~~Dagen efter~~ ~~Julius og jeg siden~~ Dagen efter skulde Julius og jeg forsøke en Ny overgang til Wijd fjorden siden Rangnar breen var isen glatt selv med isbræder ~~sa~~ Derfor tok og isbreen mot Nord Vest.

hvor vi kom ned på Ålands-
Vannet syd øst for Abeltoppen
på Vande var isen sterk. Men vi
såg at Ireen var steil og brat
å komme opp uten at vi måtte
kugge oss op med Toloknivene

Men først forsøkte vi om der var en
mulighet for å komme ned til Wijde
fjorden mellom fjelle og breen. Men
der rant en stor strid elv som
foset igjennem tår og under is-
breen og ~~at~~ tåren var livsfarlig
å komme i berøring med da
hadde vi ingen anden ting at gjøre
en kugge spor først for føtterne
i 15 meter og ved siden holdt for
med tak å holde oss fast mens

vi kugget spor op breen. Der sit
toim Knivene boides di måtte
boies tilbake i hånden med double
Vatter på. Men de tok oss lang-
tid men vi slap å vende tilbake
med uforsøkt sak. Og i Hyten
satt tre mann og ventet på oss
som skulde ha med Pasten og
sa hundene med tilbake. De rode
tilbake og Julius og jeg tok samme
vei til ~~til~~ tilbake efter sporen vi hadde
kugget. Selv om den blev let kortere
Hå så blev den aldrig mere
benyttet ~~og~~ av oss siden.

Et langt rotoim i fire dogn

Da #0 Rüsseren Andri Hodorka og jeg tok til at ro på småfangst fra Longyearbyen og ruint Vest spetsbergen i begyndelsen Juni 1934. Første ro toimet var fra Longyearbyen til selvågen der tok inn i fangsthytta og Skvilte Neste måtte vi ro i sterk mot Vind fra Nord. Så vi måtte ta på land i fangsthytta på Kvadehøken for å se om Vinden Kende løie av Når Vængnet var de sol og speil blant hav så tok i alt i båten og til at ro forbi Kapp Mittre og langs de syv- isfjella Da merket vi en sær bak og Vann blemmer i henderne for

Vikom frem til Sörgat. Da forstod på Hodorka at i onket at vi var fremme som for nevnt reiste vi fra Sörgat med samme at de begynte og flø til at nå frem til Nordgat når de var halv flod da fik med strøm ost over gjennem svensk sund forbi flathøken og videre Aust over forbi Biskayerhøken. De var svært Viktig under lange rotoim at mann fik benytte med strømmen seilig i Trange sund For Vert nes og Odde vi såg frem for begynte Hodorka og spørre om de var fram neset eller baknes vi skulde så måtte

bare siye at nu var de ikke
så lanktigjen med ^{de} fik ^{jeg} han
til å se Tidere så ^{vi} nåde
Velkonstpynten Men da var
henderne så sår og Vann bleu-
mer. Og baken av sår av at
ha gekset på toften i båten.
Jeg hjorde en tur med Kjekerten
så vi måtte av Vente til fast
is jik Opp i Woodfjorden

så at Vore fangstmann er et slit
så de skal både klukt og for-
müft. Men de er eventyret som
låker Men der er rart og tenke
hvor alt kan lage sig Sa man
kommer både frem og tilbake,
uten uheld De har sett mange

gang livsfarlig ut. Men der er da
mann fa de rolig.

Vi lå stand bay i hyten på Velkonst-
pynten i mer mere 8 dager fordi vi
hadde ingen felt med fordi jeg ikke
hadde sett mig råd til at kjøpt
felt fordi de var så mange andre
ting mann trengte mere av den
gründ måtte vi farte fra Hyte til
hyte på den siden vi reiste var de
våt å fuktig mark og sneen var
våt og løs

I Worsly bukta låg der fast isen
så vi fik en hel transport på de
vi måtte ha med til hyten siden
vi måtte ^{gå} rünt en lagune i den blote
sneen som vi jik gjennem lang

over kneet

Men efter to døgn brøt isen opp
så vi fik ro båden til hytter. Der
vi bodde og fangstet efter snæd
og stor kobe i en måned vi

Samlet også din En dag mens
vi var til fangst hytter på Rood-
neset kom "Lyngene" Tilhørende
Troms Fylkes Dampskibsselskab
Den fik inn til Bockfjorden

Da vi såg den Ankre op der rode
Hodor ka og jeg inn over og Kontak-
taket "Lyngene" Kaptein Macir-
sund De var der med tiend
reisende Turister samtidig skul-
de ta med fangst folk fra Tromsø
og sette fangst folkene på fangst
pladsene på Vest Spitsbergen
med Proviant og tildyr efter

kontrollen. Jeg fik ordnet de
slik at når "Lyngene" kom tilbake
om 14 dage skulde Hodor ka og
jeg ha del fangsten samlet på
Roodneset. Så skulde "Lyngene"
Anløpe og ta oss og fangsten
med til Longyearbyen. Og fangsten
karterte jeg til Nordøje Tromsø
og fik tilbake sent fra kjøpmann
Nils Isaken over Vintings Provi-
ant til tre mann til Sassen-
fjorden Der svare skoglund
Rundhol Andøya og Andri
Hodor ko og jeg over Vintreet i
Fredheim i Sassenfjorden.

1938

Med Sysselmann Wolmer Marlow
Rönt Spitsbergen med Motor
Kutter, "Maiblomsten" skipper
Var sønen til Reder Thorvald
Brocks Tromsø jeg skulde
bli med som Kyntmann også
skulde vi i Forland sende lette
Efter Fangstmann Sjømann
Hansen fra Borge i Løften
Fra Longyearbyen reiste vi sør
om sør kapp og inn stor fjorder
og gjennom Freemansundet
og aust om Barentsøya og
Nord Olga strætet og vest
Hindøya strætet og inn om
Sør fjorden Der bosent Adolf
Hoell ekspedisjons kvalbåten
"Haug" III Der om bord var

Kaptein Rolf Van Krogh var
Hydrograf De låg der for dårlig
Var for de skulde reise hjem
skulde di inn til Gafeldalen
i Wijdfjorden og reise med den
fangsthyten som Enken efter
Leif Andersen Tromsø som
hadd e sjenket til Bygdøymus-
set

Med "maiblomsten" reiste vi
Vest over gjennom Norskøys-
sundet om Fuglepynten og op
Smørensburgfjorden og ut sør-
gatt. Syd over langs de syv isfjell
forbi Kapp Mittra inn om Ny Åll-
sund Der fra gjennom Forland-
sundet

for bi Poolpynt til midten av
Forlandsletta hvor Sysselmænds
Bekjenten Johannes Olsen Tromsø
og jeg fulgte skanda langsflod
målet i alle bukter og elvefar
som sjøen hadde flod inni
Der vi trode der kunde findes rester
av Sjøning Hansens Motorbåt
Efter vi hadde gået ca 2 Km Syd
over mot salpynten Fant vi
den Bomme som Sjøningto
hadde købt Altsit Reverset ting
der var sytråg og Kaper og Cuver
Dagboken som var skrevet
i Hornsund Vinteren 1936-
1937. da han over Vintret alene
i gasebukta i Hornsund som

de var meningen han skulde
til den Venteren også Men han
måtte vente så længe på en
motor del som han fik så sent
at Sjøning ikke våget at gå
langs en så farlig Kyst som
fra Isfjorden til Hornsund
i Midie November som de
var mørk dag og nat. Den
dagen i midie November såg
Ewald Smützler hem fra sine
Alkhorret klokken 14,30 2,30
eftermiddag på tur ut Isfjorden
for og reise til skoteltuset i
Selvågen som Sjøning Hansen
sammen med sinne to Kjøle
dager av hunder som fulgte Han

troflus inn i døden som dunn
og så måtte ha hjort for der kom
Verken spor efter Hinde ne eller
sjøning som sel følge lig har
gåid i sjöbråte i sne rov
og mørke Den andre Tingen
Vi fant e-a en kilometer fra
bommen var en dør til motor-
båten så ^{der} med det opp gav vi
noe mere letning.

Så skal jeg nevne efter at
min kone Helgid hadde over-
Venbret første året. At hun vil
reise hjem til Norge og besøke slekt
og Venner var en selfølge som
jeg har et nevnt så var den
første Vinteren den lengste for
et mann Venret sig til den lange
mørketiden men da fik mann
post bare sent tilfeldig og eller
var å få sent Telegrammer
~~et~~ Men i 1937-38 var de som mann
fjelt at sivilisasjonen var kom-
met for nært inn på sig over
Vintret Vi Sassejorden måtte
vi hente Posten i Green-Harbour
som de het den gang for de var

Kvalfangerne som tok med
Posten om Våren og tok post med
til Norge i gjen omhøsten til
1911 da den første post skøyte
blev sent fra Tromsø samme
år om høsten fik ^{den} mannsførste
Trædløse Telegrafen. Efter den
til kom alle Kulgruve selskap-
pene igang med årene som
jeg har fortalt Og Efter 1920 når
de blev lite arbeide i Norge kom
der flere fangst folk op til
Spitsbergen til kontrol med
Rustet sig ut fra Kulgruve
selskaperne og Bøndene i Norge
fik gift til Råvdyrsfangst der
gode prise for Rodreven som

de blev betalt over Kooner 200.-
tohundere kroner og de blev fangst
den tiden omang Tjell Rev hvitrev
som og så var betalt med Kr 200.-
tohundere kroner og mere meget
blev fangst med gift stryning
de samme svinnere fik utfor
mufflige fangst folk til Spitsbergen
til i 1936. Guede Gorg Bjornnes
og jeg & bare 2 blå og hvit
rev i lyten til fangstmann
syssemanden fik da råd bot
med har i gift for bruket vert
brukt i helle laget har i alfall
i Revbestanden blit så meget
redusert. på fangstmann som
hadde Fangsten som næring

nest sult fra fangstpladrene

Fangstfolkene oplave å reise som
fangstmann og turist

De som blev til rest en glæde
for de fangstmenn som utrustet
sig ut efter det ^{lover} som var bestemt
for fangstover Vutrane. De reiste med
A/S Troms Fylkes Dampskibsselskab
A/S "Lyngene" som var kombinert
turist og passisjer båt for Svalbard.
"Lyngene" sette fangstmann fra Hornsund
og Balsund og F. S. J. orden helt til sassen
fjorden der turistene besøkte Tempel-
pyldene og Longyearbyen til Ny
Ålesund og Magdalenefjorden
og Wirgohamn og til Bockfjorden
og til 80° grader Nord tilbake efter

oppsatte rutte. Jg hadde ^{da} vært ~~mange~~
mange år på sad isassen fjorden
og kona Helfrid reiste til Tromsø med
Lyngene første tur og opp med Lyngene
siste tur. Da blev min broer Edvin
og kone Anna og Albert Nilsen
Nordsand Øksnes og min søn
Johannes Kapp og Helfrid som
hadde bestilt efter den opskrev-
ne Proviantlisten og st. utstyret
som jeg hadde bestilt fra Kjøpsmann
Nils Isaksen de hadde
"Lyngene" med opp siste turen
høsten 1938. Og kulen til Brend-
sel måtte vi ro med ro båt fra
Longyearbyen for motor var
gå i stå og penger til rep-
rasjon var de småt med sei-
de blev årene og tiden og

nest sult fra fangstpladsene

Fangstfolkene opleve å reise som
fangstmann og turist

De som blev til rest en glæde
for de fangstmenn som utrustet
sig ut efter det ^{lover} som var bestemt
for fangstover Ventrerne de reiste med
H/S Trans Fylkes Dampskibsselskab
d/S "Lyngen" som var kombinert
turist og passasjer båt for Svalbard.
"Lyngen" sette fangst anem fra Hornsund
og Balsund og T/S fjorden helt til Sassen
fjorden der turistene besøkte Tempel-
pyldene og Longyearbyen til Ny
Ålesund og Magdalenefjorden
og Wirgohavn og til Bockfjorden
og til 80° grader Nord tilbake efter

oppsatte rutte. Jg hadde ^{da} vært ~~mange~~
mange år på sad isassen fjorden
og kona Helfid reiste til Tromsø med
Lyngen første tur og opp med Lyngen
siste tur Da blev min broder Edvin
og kone Anna og Albert Nilsen
Nordsand Øksnes og min søn
Johannes Kapp og Helfid som
hadde bestilt efter den opskrev-
ne Provisantlisten og utstyret
som jeg hadde bestilt fra kjøpmann
Niss Traksen de hadde
"Lyngen" med opp siste turen
høsten 1938. Og kulen til brenn-
sel måtte vi ro med ro båt fra
Longyearbyen for motor var
gå i stå og penger til rep-
rasjon var de småt med så
de blev årene og tiden og

Varer man stolte på når
skulde se den lange veien fra
Sassen til Longyearbyen fire op
til fem gange for å få nok kull
for vinteren. Etter 1930 er de blitt
nok av driv-tomsmer så man
ikke førte til hytene med båten
kjøite man med hunde spande
om vinteren når tiden og varer
paset

Siden vi var fire man så
måtte vi fange for uten Sassen
fjord Terenget i Storjorden og
fange Terenget fra Korskpynten
i Wjdfjorden ut til Gråbukken
og Woodfjorden og Løvedfjorden

De sist nevnte Terenget tok jeg
Albert Nilsen og jeg Proviant
og brensel var ordnet i alle
fangst hytterne i isfjorden de
var bestemt til at benytte i Storjorden
Var der 10 Fangsthyter stort og
små i Storjorden 3 med Døner-
bukta som Hovedstasjon

Og Albert Nilsen og jeg rode fra
Fredheim i Sassen den 12 Okto-
ber til Pyramiden i Billefjorden
der vi over nattet for Hytten inn
for Ebbadalen jeg hadde bygget
inn for Delta måtte vi paset på
at de var høieste flod så kom
inn med alt de var brensel helst

Kul og Proviant og so båten
måtte do ut til Rød, nose pynten
og kvelve båten så lag for og ren-
for sne og søreden fast til
store Tømmer stoker så den ikke
blev kastet på sjøen eller over
isset av sjødriv for de var mest
likke for gutt når vi over isreen
fra Wijdyorden om gule tids.
Når de var forsvartig Hjort. gikk
vi til hyten og pakket rygseken
for neste dag med hulli inn holde
i Rygseken hadde vi 20 kg Ver og
et gevær til mand og et par ski

Dagen efter som var den 14 Oktober
startet vi med de tunge rygsek-
kene Men vi glente in viktig
ting for oss de var isbradene

de merket vi ikke for vi var på toppen
av plataet av Mittag-Lefflers breen
Der isreen var livsfarlig flat for
at komme ned til morenen så
vi kom fordi moren litt farlige dype
is sprikken at isen var glatt men
der stod fast frisen stein i breen
så bar de løst ville vi ha blitt
istøke revet ~~st~~ Men så fant jeg
en sne fond som der var løs sne
men der var for bratt til at stipe
sig løs så jeg måtte ta bre-
sag og binde først på bakenden
og den andre ende på Tupe av
skiene så tok jeg bukten over
makken og med begge fotene i
fotene på skiene og albert

med sine føter i min rygså
jok de med passende fart ned
til Morene som snublede oss
og jeunen til kom på fatis ned
over mittag Leffers breen vest
siden av Aüst fjorden der
overgangs hyten stod. Da had-
de vi tilbaken lakt den mest farlig-
este veien selv om den neste dag
blev en tung og slit som dag med
de samme tunge Ryk sekken
Der tung ja kom op på de høieste
av Kapp Peter Mann der en smal
elvekløft jok ned i bunden av
Vest fjorden der fra putte vi vest
siden ut til Kors pynten. Der
vi satte oss på Ver sin skamel

etter lampen blev tent. Men da hadde
hjort et mestis verk som spørs om
noen i dag kan gjøre oss rangen
skidig. Vi fant båt så neste dag
fok Armmen gjøre resten til isen
legger sig for godt.

Vi indvilget oss fred dag for vi tok
dagen efter og roa ind Vest fjorden
der jeg hadde en liten Bisfasjon den
rev jeg ned og frakket den til Gafelclalen
der den blev op isbedet for fangst
hyten til enken efter Leif Andersson
Tromsi som Joesent Adolf Hoel hadde
revet med tid ligere på sommeren
Efter hyten op sat jakket efter snod

En dag roede vi over til Bjørnnes-
holmen. Skam 300 stk Ryper så vi
sikre oss frisk mat for mørket
så ventet vi et par dager satte
oppe felderne når vi var
fint roede en og den andre satte
oppe felderne ^{og} de var jeg som hjørde
de som var vant. Albert roede
til bestemte pladser som jeg hadde
opgit. Der ventet han til jeg kom.
De var ofte at ^{mann} måtte i baten
berg som jik brak i sjøen eller
dype dal søk som vi eller måtte
te høere op i fjelde for å om
gå. ~~og svarte til forvisen~~
~~la på fjorden jik mann der~~
de verst pladsene. Men når isen
la på fjorden så sparte mann

både tid og mas. Og i mørke
tiden er det rent utbygge lig å
finde de riktige over gangene
jeg nevner dette for ~~gang~~ ^{at de kan} gi
et bilde av de vansker mann
har hatt og strid med i mørke
og sne storm.

Slik roede Albert fra Hyte til hyte
til jeg går i båten så ro vi til
Gråhøken der land var flat men
så var der tunder vann skjær
og de var mange gang mere farlig
i mørke og dønning å komme
op i. Fra Gråhøken roede vi sam-
men til hytten i Woodfjorden og
Livde fjorden. og satte op alt i

500 fem hundre pelder, så de var både arbeid med å få dem op sat og siden gå rundt og røkte dem gjennom en hel vinter. Men når den var op set fik på fjordene ~~etter~~ efter isen var mere spændig og se efter de som la ned om der var rev om den var blå. ^{den} som var mest betalt for.

Når vi var ferdig med opsett-ingen av ~~for~~ reufelderne. Tode vi til Gråbukken som vi bleo til alle fjorder var istakt. Da jik en av oss inn i Weidfjorden den Andre inn i Woodfjorden og Levde-

Fjorden de var ver fjorten de dag at vi ~~to~~ tok de lange turen slik holt på vi på til den tiden vi hadde bestemt at vi skulde vare kommet til sassen for at holde Jül.

Den 20 December forlot vi overgangsbyta i bunden av Weidfjorden været var fint over breen så de var ingen vanskelighet se fjellene på begge sider selv om de ingen dag var å sjunke. I fjorden var isfri så neste dag ~~to~~ jik vi til båten som kvell på Rudmosepynten om høst. Så hadde hat båten der vilde vi ha sote fast i en

feldde selv og sett over fjelde
mot sassen uten komme
dit for isen frøs over Bille
fjorden ~~den~~ Men vi fikk ro i
Net til Sassenfjorden og kunde
lagge til Landkallin neden
for Fredheim der kona stod
og ventet oss så vi fikk
holde en hyggelig jul samme
med bare Parafin lampen lyst i
se rom der bare noen grønne
gran kvister fortalte oss om
at der var ^{som} isvælsister bak
ishavet som var meget bedre.

Men for de blev juleen feiret på den
tradisjonelle måte. Og tanker var
i barndomshjem og til søskenfloken og

den øvrige slekt og venner. Den
første Radicaen kjøpte jeg i 1936 om
høsten den blev avlyst til kirke
bøn og julefest.

Sist i januar drog Albert Nilsen
og jeg med fem hunder for spande
til Fangst beregnet vort på Gråhøken
Isen på fjordene var ikke sterk fordi
været hadde vært vekslende med syd-
vest og dønning så ~~den~~ bra isen
brak opp net som de var. Men
vi mest over land langs kysten
så ^{de} var bra tvers over Tempelfjor-
den og Billefjorden vi benyttet isen
som fugtig og seig og gå på for

Vi kom frem til Elbadalshytten
som vi startet fra neste dag over
Mittag-Leffers breen til overgangs-
hytten i Wijdfjorden og videre ut
over til som fangstkerunge begynte
som for fortall var de der vi hadde
fangst for jul. Og fanglet vi på
versist fangst område til la ned
felder ~~over~~ i stuten Mars. jik vi
sammene ruten til bakk fra Wijdf-
fjorden over breen til Pyramiden
hadde mistet igjen av Proviant
beholdningen. Siden ^{men vi} Bellefjorden
var full av opbrut is ~~trakte~~ at
vi kunde gå over ~~den~~ Bellefjorden
langer inn i Adolfs bukta Men
fjorden var bænket helt i bæn-
den. Så vi måtte først sjette snad

så hundene ikke sultet i hjel.
~~se~~ Når ingen hadde der måtte ut
på isflakene der fik skut 3 tre
snad og to Teisto for oss sllor
der vi bænke skiene og sjyre og
roiflakene med. Så tok vi snad
kjot med på sleden inn over
Petunabukta Men da der et stup
bratfjell på c-a 200 metter som
jik ut i sjøen ved Rüdmo-
pyn ten. For å komme forbi måtte
vi slede og hunder jümpe over
fra isflak til isflak så kom
på lant kallen som jik inn
Adolf bukta der fra måtte vi op
Nordenskiöldsbreen til Terrerfjellen
Der var breen jevn og hel mot syd
til Morenne som vi fulte ned

Sil Sjøen i Billefjorden så kjørte
vi med hunde spande til Venstre
for Brice byen på Bamsow-
land ut lav landet til Kapp
Ekholm. Der vi draf kona
Helfrid og min bror Edwin som
var kommen for at lete efter
Albert og mig. Siden vi ikke var
kommen frem til Fredheim som
avtalt

Fra Kapp Ekholm kjørte op dalen
der med hunde spande både op
breen til en dal vi kalt Johansen
dalen som jik med til Gjesvika
Derfra måtte vi følge den opbrute
land kallen hvor der var over
hugende farre for sne skred og
stein sprang men om morgenen

når sola skyget var de mindre
fare så var den beste tid^{vi} jik under
Tempelfjelle fra Bjornapunt jik vi
over isen på fjorden til Fredheim.

Jeg skal bare nevne et til fælde av hunde
de andre om jik under et sleit fjell
inden for Fredheim efter land kallen
så skulde vi neste morgen på ryp-
jakt da hadde bläst sterk snestorm
fra sydost om natten da var de
14 sne skred rest ut og ret i åbne
sjøen de for kommer bare med snubl
var og hurtig var for andringen
de var slik jik jik i sne skred
hadde vi ver tre mann i lag og
blev ståede her op rist og de fik
se men hoire hånd har jeg aldrig
kun levende derfra fra

Efter tre døgn av slapping efter
efter den hårde turen vi hadde hat
fra Gråhøken. De var hundene
som slet mest

Til Storjorden

Kjøpte vi med hundespande for å
ta hjem til Fredheim Bjørneskinn
De var Albert og kona og jeg som
drog på den siste lange turen den
vinteren. Da kom til Agardhøkte
fik vi snestorm så ytterdøren fok
over slik vi måtte ta ut tre bord
i lytteveggen så vi kom ut for å
måke sneen bort fra døren så
kom oss ut når snestormen
ophørte. Der kjøpte vi langskytter
til Dønnerbukta og la ned felderne
og tok selo skutene ut av kassene

i en kasse var en stor isbjørn som
vi absolutt måtte ha optent for å få
skinnene av dette skal kona fortelle
om som fik en meget interessant
oplevelse både med den bjørn og
isbjørn som vi skaut og de mest
farlige hun blev med på ~~te~~ var
når vi hadde lastet på hundesledene
ca 50 kg per hund. Så drog vi
alle tre fra Dønnerbukta og kjøpte
op isbreen mellom Mohn fjell og
skrubbefonna der blev de tåke
men vi hadde ingen kompas men
jeg fik efter gammel beregning
med jevn tempo fra ^{starten av} ~~isbreen~~
kanskje - jeg alltid brukte og tiden
hadde alltid felt med når de var

god sigt og ^{der} de blev i jern og
~~lot~~ brat så var vi ut av kurs
og vi kom jo lit for langt til
venstre da steg de jo meget
så de var bare å boie lit til
hoire slik jik vi syv timer i
føet fåke når nåde toppen
av Ulvebreen ^{så} brøt solen i
gjennem så vi såg ned over
Rabotbreen til sassen dalen som
låg bader i solskin. Mens Albert
og Helfrid og jeg stod loiden og
funderte på om vi skulde ta risken
på at sette av på skiene og med
den tung lastet sleden med Isbjørn
skinn

Jeg siger til Albert ho du dere greier
de. ja sa Albert greier jeg det så

greier Helfrid de. så satte Albert
i vei på skiene foran og hinde spande
etter og Helfrid med tung bukse bak
over ryggen og en hinde på tæget
og slaven i den andre så bar de
i vei så jeg så bare snefjiken
som en stripe etter dem ned efter
Rabotbreen mot sassen dalen
Mens jeg to lot det gå ned over
i sik sak og enda syntes jeg had
de mere en nok fart Men der var de
fint passende dypt med lis sne. sei
mann fik god styring på skiene.
Når jeg kom frem unna Morenen
hångene der elven hadde frit løp på
sommers tid. Et godt stikke ned på
sassen dalen satt Albert og

Helfrid på laset av sleden og kaste
sig med glogket kaffe fra Ver din
Termosflaske som jeg fik del i
så kaste vi oss alle tre i solen

Når vi da startet så jik vi frem
til Fredheim på en marsj på
14 timer. Og der trode vi at finde
de som hadde vert på hjemlige
Trakter i hyten og hat de varmt
og koselig. I stede var de drad over
til Bjornakamm. Så Helfrid som
kom sammen med oss fra Stor-
fjorden til gård og prat til å late
mat for vi kunde tunde oss en vel
for kjunt hvil.
Jeg måtte da som jeg så ofte tidligere
de hadde tenkt at vere så mange

i deling om fangst som jeg måtte vere
både først og sist. Som eksempel kan
nevnes da Georg Björnnes kom til
Bassenfjorden med to menn ^{som} hadde
belle vinteren Bode i Hovedstasjon og nytt
den beste sevis Mens Björnnes fik
ute i Bistasjøen og slet og lå som
en hund der og fro. Siden lag
Björnnes alene så hadde han ingen
og dele med.

Georg Björnnes hadde sit fangstterug
på Aust siden av Wjdfjorden og jeg
på Vest siden av fjorden. De var ar om
Aundet som også jeg var alene på fangst
der Nord. Da jeg begynte fangst livet som

Men med min Onkel Daniel Nøis.
hadde vi Kjørekunder jakt hund hadde
for jeg reiste til Spitsbergen for jeg så
de var nødvendig og utvide fangst
Trenget som jeg begynte med da starter
for med egen fangst Ekspedisjon i
1914 siden beholt jeg en av stam-
ning til jeg i 1920 ~~for godt~~ at jeg
startet for godt med over vintering
fangst for godt siden ishavfangsten
så dårlig og at blå og hvit rev gikk
så op i priser så både fangst folk
på Spitsbergen og mange færrumere
startet med masser av færrumere

Så kunde spande hjorde jeg mangen en
god jobb med. En vår var jeg på besøk
til noen fangst menn i Camp Bell i

Belsund Da kom ^{Kom} 2/3 Braganza ~~for~~
fra Tromsø med Proviant og utstyr.
~~Den~~ la til ved iskanten innen for
Åkseloya. Derfra kjørte jeg flere las
inn til Blåhukken. For den jobben fik
Huset i Pymahanna av 1/3 Isfjord-
Belsund Da jeg ^{gikk} ~~kom~~ til Belsund kom
jeg over Fritjof breen fra Grøn fjorden til
bake krysset jeg Rein dalen og over
gjennom Gangdalen og gangskardet
og ned Todalen ^{Videre} opp Advent dalen
til Øvre Hiorthamm hytte. Derfra vi-
dere til sassen til fredheim i ett
skok.

Hændene har jeg brukt og kjørt materialen
for to Bistasjoner i Sassen dalen
og til en Bistasjon til Agardh bukta
de ^{er} ikke bare materialene ^{men også} speiger

Vinter 1940

pap alt uteskyr Kul og Ved
Så både jeg og hundene har slit
mangen gang for levet så for ver
gang hundene har kom me frem
til hytterne har de lak sig ned
og hekset i sig sne Når jeg har
set hvor dem med hengende
tunger slit i al slags Vær så
har jeg aldrig hat hjerte til at
slad en hunde ^{eller} Valp ihjel og
Aldrig har jeg til dags dato
skudt en hunde ^{selv} som om jeg
har hat over 100 et hundrede ^{hund}
jeg skal nevne om de siste Vinteren
georg Björnnes Over Vinteret i
Wijdefjorden så hadde Björnnes
vert på jakt så hadde hagel
gevær ^{eller på på} kliket så skulde

1940

Björnnes pirke ut ^{ut} Knalen av
Fr Patronen ~~og~~ ^{som nekter la} ~~lat~~ ^{gevær} Fvers
over begge sine lår med den
følge at skute ^{ik} går av inde i
hytten ^{og} ~~til~~ bak over låret til
Björnnes ^{som} ~~og~~ fleret godt stoke
av ~~et~~ låret der Patron bånden
traf. så han skulde ha blit
meget ^{i såret} ~~tre~~ ^{etter} hvad han fortalt
oss og Bistasjonen hadde ^{han} mesten
ingen for binding så han måtte
brük et Lomme forklæ. der måtte
Vær i tre døgn for at forde gå
til Hovedstasjonen på Björnnes-
holmen der hadde han al mede-
sen. at de er ikke så lite
ufarlige og ligge slik Alene

en

1940

i ~~den~~ Fangst hytte på Svølbord
 de kan man ikke seivorsik-
 tig. ~~man man~~ er man to
 så kan den andre se det til
 den andre. men de må jeg
 sige ikke ~~man~~ ^{at man må hører} være rede
 for da hører du de minste
 lyder av dyr som går i mørke fugel
 flyr du hør Ving slag av havhest
 Ryper til med når ^{den} spiser og haker
 i frøen gjødd. men sige rener
 du ^{hører} renen skapere efter mat.
 i marken

I begynnelsen av April var Georg
 Bjørnes i fuld Vigør igjen
 når min bror Edvin og jeg kom
 med hundene ^{spande} luseren for å hente

som

1940

Han ~~etter~~ av-tak så da var
 Bjørnes i god form da vi
 tok på turen fra Bjørnes
 holmen med Restskinsekken
 og en del utstyr som var ferdig
 pakket. så vi hvilte bare hundene
 en dag for vi jik fra Bjørnes-
 holmen i Wijedfjorden den 5 April
 1940 jik vi inn over isen på Aust-
 fjorden til Overgangslytte derfra
 jik op Mittag-Lefflerstreen over til
 Billefjorden til hytte i Elba dalen
 Hvor vi over nattet for ^{vi} drog videre
 ut over isen til Gjøshuken. ~~der~~
 bare tok en kort rast.
 Tidlig om morgenen den 9 April
 jik vi fra Gjøshuken til Fred-
 heim i sassen Der kona var
 stad op for se om vi kom hjem

1940

Så fik hun se oss alle tre
ut mot Tempelfjelle Bjørnnes
og Edven og jeg da vi var ved
Landkaten kom kona i møte
med oss og siger om går de
første typke Troppern inn i
Narvik. Så helle Norge varda
nesten okkupert
at de blev en stor overraskelse
for oss. De kan vel en ver tenke
Men de var slet ikke bedre
den 2 August 1914 da Første
Verden Krig var brüt ut da
jeg kom til Tromsø med 2/3
"Malangen" og jeg hadde fåt
overvintning provianten med
helle utsyre ^{dit} og skulde reise
til Spitsbergen den 4 August

1940

De blev nesten som og leite efter
målen i hoi lase Der stod jeg mel-
lem bårken og Veden alt på kredit
og en viss fremtid. men ~~så~~ som
sakt ~~gikk~~ startet og jeg ~~er~~ kom
ut av de også

Efter å ha hentet G. Bjørnnes
fra Wigde fjorden for siste gang.

Efter at vi hadde silet ved Radion
i to døgn å hørt om krogen gang
Norge og i Narvik om råde. Som
ingen vending tok. Derfor hadde
vi ikke andet at gjøre en at
senke på våre gjøre mål. Og jeg
var bare glad for at jeg om hospen
kjöpte in dobbelt av Proviant

1940

Serlig smel og Amunisjon.
Siden fangst hadde ikke blitt så
bra om vinteren fordi man har
fangstet nok så hardt i mange
år har revren gådd skitt i minn
serlig blåreiver var de bare 10%
prosent av også mindre. De var
derfor Gorg Björnnes hadde bestemt
sig for å avslutte fangst for alltid
og Edvin og Kona hadde fått job
i Longyearbyen Men jeg er nød
til at forsette og se om fangst og
priser kan reke op alt jeg da hadde
stod med lakt i konfenter og
arbeide. Jeg hadde bygget opp 33
Fangsthytter og reparert 20 Fangst
Hytter og Hat 3 total forlis
Derfor måtte Kona og sønnen

1940

Johannes og jeg bitte ide sure
Eple og forsette fangsten med et
hundespand på 7 Træk hunder

De var di Vi brukte på lange
turer og den hadde kjørt materialen
til 3 hytter i Sassenlalen ja helt
over Agarbuktta i storfjorden likke
så kul og ved for brensel. samt
utstyr og mat og dertil true kam-
merater. derfor har jeg aldrig skuf
en hund selv.

Björnnes begynte å bli urolig for da
Vilde han bare vi skulde komme oss
snarlig i vei ~~fra~~ til Longyearbyen
så vi fikk høre folkernes mening
der i Longyearbyen, siden

1940

Edvin skal ta job Longyear
byen måtte slå følge med sam-
me skibsleilighet Han hadde
med ^{Rev}fangst som solgt sken for
få alt med smatter der ~~Kjørest~~
Kjørest to gang med hund
spande Startet alle fredheim
soljen dag og nat og foret var
glimrende sken tok de som en
ferie og Nyte tilværelsen i sakte
tempo opp Sassevdalen gjennom
Eskerdalen til hytta i Brent-
skaret. De vi rastet opp på Hille
hundene som slet hardt med
den tunge last på sleden og de
mørke hunde tok solen best tak
i så de var vel fornøyd ^{da} de fikk
lås til lagge seg ned og Hegse

1940

isig sne. for vi satte dem fast
i Kjettingen ved hytta. Der vi tok
en vel forkjent ^{Hvill} og så på både
dyrene og vi var sprøke neste
dag når vi startet fra Pas hytta,
med den tung lastet sleden så de
jok med en skryken fart med efer
Adventdalen til Hortmann Der
jeg hadde fått lånt en liten Brake
av skipsredere Jacob Kjøde

Der stilte vi oss for vi kjørte over til
Longyear byn. Og kjøre oss diverse Pro-
viant på butikken var de noe ekstra
ti behovde fik rekvisisjon fra Juler-
dauten på Grube konfore. så var
de å ~~da~~ Da tilbake til Hortmann

1940

Der vi sat fast hundene i vor sin
 leuke. Efter på fik oppvarting
 av de to Vaktmændene Nikolai
 og Eide Pettersen. Dagen efter
 på fik over til Longyearbyen
 på besök de kjente av Familiefolkene
 Jørg Kona og Jørg fik først syreluanden
 og efter på til ~~Pastor~~ Prestens Kruse.
 Der fik vi bo mens vi var i
 Longyearbyen. Georg Bjørnnes
 vi hadde hentet i Wijde fjorden blev
 sent som Vakt sammen med
 Evald Smützler som var kom-
 met fra Fangst på Kamp Bell
 i Belsund. De måtte gå over
 land ut over til Kapp Linne
 Der de måtte være et ha Vakt

1940

på grund av Krigen Edvin fik
 arbeide til forbat ~~og~~ ~~og~~ ~~og~~
 igjen efter en kort ferie i Trans-
 porten. Så skulde han hjem til
 Norge på en kort ferie.

På Reiser fra Longyearbyen.

Kona og sønnen Johannes og Jørg
 fik kjøpt en del Provant av store
 Norske som vi tok med på sleden
 og kjorte tilbake til ~~til~~ ~~til~~ ~~til~~
 Vassden. Der Johannes og Jørg
 begynte å rige oss for tur til
 Nord siden over land med Hunde
 spande som tok på slede de

1940

ut styr og det nødvendige
ut-rüstning for drive stor kobe
og snadfangst siden Vinter-
fangst blev for dårlig for så
mange å bytte på. I grunde
har de vært meget stor pågang
efter plaser på fangst siden
de har vært så stor arbeids-
ledighet i Norge har søkt alt
for mange fangst folk til svat-
bard på fangst så flere mat-
te av bytte ganske fort. Men
da var de gode lak for de som
hadde fangsten som sin næring.

De skal nevnes at kona hadde
god lyst på turen med oss nord

1940

Over Men de hadde blitt alt for
meget utstyr ~~og~~ som måtte til
så kundene har aldrig gred
med sleden selv om vi har
hjørt to turer har de spør om
de ikke har blitt for tungt Men
heller ikke var alle hytterne så
de kunde være for et künde men
nøsker å bo ^{der} flere døgn. Men de
var ikke fordi at Helfrid egentlig
for å være i 2 måneder og mere.
Men kunde ikke for late Fredheim
med al den verdien var da.

Siden at solen varmet så meget
om dagen måtte bruke netten
å ta oss frem på. Den 8 mai vi

194

Johannes start klar for og dra til
 Nord siden Og kona forholig med at
 bli alene samme med to hund
 valper i Sassen. Om Kvelden
 drog Johannes og av gårde med et
 hundespand 6 stk over isen mot
 Giebshuken der bli bare tok oss
 en kort hvil mens badde var og
 føre var yperlig in over den slite
 isen på Bellefjorden til Ebbadalen
 der vi tok en vel forkjent hvil for
 tok til slite oss opp den glatte
 isen op Ragnar breen. Der iskullene
 var glatte at vi måtte ta isbradene
 frem for ^{at} ta på beina. Så vi fik
 tak for å slite sleden frem sam-
 men med hændene til ~~over mot~~

1940

Opp Vi nåde fast snedøke opp
 til Mittag Lefflers breen som så alltid
 har vært fin å ta sig frem over serlig
 Vestlig rütte vi brukte om vinteren.
 der over gangshytten står. Der var ro-
 bat. som ~~fros~~ der føes is på Austfjorden
 om natte måtte bare bli der og måtte
 vente 3 døgn til den ~~ny~~ Nyfræene isen
 blev gående over Aust siden av
 Wijdefjorden. Vi hadde som alltid lit
 mat i alle Bistasjoner i alfeld plenty
 Ryper som de altid findes nok av i
 Wijdefjorden. Men vel og merk da må
 mann ha de fra hesten og det hadde
 hent sig da

Vi skuffet opp nor baten og satte

1940

den opp på sleden og la alt
opp. ^{al Provianten} Båten som vi hadde kjørt
med oss med hunde spænde
fra sassen.

ut Wijdefjorden

Da vi startet med hunde spænde
fra over gangs hytten drog vi
øst siden av Wijdefjorden der
fjord isen er. som ofter sneen
blås seg for sne. Lasse var tungt
men vi måtte ta korte stikker
for hver gang kvitte hundene vi
hadde på veien ut øst siden
av Wijdefjorden 5. fangst så vi
tåstly nok. Fra Wella Møen
tok tvers over Wijdefjorden til
Ewe tangen fra vår fjorden åben
så derfra tok jeg alt i

1940

rortåten derfra kjørt Johannes
langskysten med slede og hund
spænde til Gråhøken Møen
jeg rode langs land i forhold
Bassis som ofter var de høie
land kald så tidlig på våren
så selv om jeg hadde skufel
til hige med land kalden har
vert vanskelig kunde ha bergt
båten opp på kanten alene om
de har blåst opp med Være så
mann må ha beregning med alt
man fre tar sig alene de kan mang
gang var vanskelig selv om mann
er to

Johannes ^{som} var kommet fram
mig til Gråhøken hadde begynt

1940

og
 Skuffet ~~en~~ sneen bort fra Land-
 Kallen for sto til at utstyre og
 båten på lande efter på siden
 iskanten av Landkallen var
 serka 3 meter brukte vi flere
 timer for vi en god båtsto
 Vi brukte i 3 uken for sne og is
 hadde smeltet så meget at vi
 kunde finde andre høvelig oppset
 for båten og ta på landfangst.

Efter på flytet fra Gråhøken med
 alt til Stasjonsøyerne Nordby bukta
 Der speket vi storboen og snølekkede
 duns for å ha speket og skendene
 blev saltet had i Tønder så alt var
 ferdig og sendes til Tromsø. Fangst-
 mann sigfred Kristoffersen Tromsø

1940

~~en~~ gut og en ungut fra saltu
 hadde over Vintret på Biskopshuk
 og dit rode vi for se hvorledes de stod til
 med den da hadde sysselmann Marlow
 mitop lert og set hvordan de hadde fordi
 han syntes de var ~~lange~~ lange for noe
 hadde høst noe fra den da sysselmannen
 git besjed at han skulde komme til
 bakte med Juli med "Hans Swalbard"
 for å ta med Kristoffersen og min fangst
 til Longyear byen derfra reiste Kristoffersen
 til Tromsø med Dr. Lyngum. Han
 tok med at min fangst både
 vinter og som mer fangst som han
 solgt til høste pris og gjorde alle
 mine in kjøp i Tromsø og sende
 tilbake med kviterte Regninger

1940

Hjerteleg tak for alt sigfred
Kristoffersen. som jeg alt opp
med N.S. Lyngan. Kom til sassen
med Provianten samt al Ørig
ut Rüstning.

Fra Longy ear beyen måtte jeg
fåsyeselmann skytte til ~~for meg~~
det sette Johannes og meg ⁱⁿ til
Fredheim. Den kona hadde vert
Alene i 2 1/2 måned. Hun var veldig
glad for å se oss tilbake. Men
de to kunde valperne hadde til
stort selskap eller hadde hun hat
arbeide nok fra fulgelfjeldet
hadde hun hentet jord og Blom-
ster å og plantet rundt Fredheim.
Så de såg ut som en Blomster
have.

1940

Når sommer fangst var for bi Be-
gynte man sig på alle forberedelse
for en ny sesong Rekrusere en del
Nyt utstyr til Rekrusjon av fangstbytene
Proviant og Nye avner og rorer. Så
Kommer de brudsel til 15 a 20. som var
i bruk også flere men det året var
de bare kona Helfrid og sønnen Johannes
og jeg. som får måtte gjøres for vinteren

Proviant ^{en} og utstyr var allerede betalt de
var hjort fordi en noe for ut sett kom
på, så skibs tafiken kunde bli ind-
stilt. Så alt på svake bein. Men
vi hadde at fra høst kjøp in
rekkelig for syninger av alt.
Så hadde og kilen på plas
og rik holdig driv former

1940

stabler og reist ved alle
stasjoner og bistasjoner
De noe som ~~ikke~~ hadde fått
jolt. De var ikke bare på
Hoved stasjonene man
måtte ha brendsel og mat
for vinteren var kommen

over fra hefte
1930 som de står
på første perur.

